

gælde. Men foruden dette, at den højtærede Konseilspræsident svarede: Den radikale Regering, dens Magtesløshed o. s. v., svarede han ogsaa, at der vilde komme det Tidspunkt — saaledes maatte jeg forstaa ham —, hvor han vilde sætte Kraft ind paa at faa sin Grundlovsændring ført igennem. Nu vil jeg gerne spørge: Er dette Tidspunkt ikke snart kommet, for nu er denne Samling jo ved at gaa til Ende? Og hvis den højtærede Konseilspræsident svarer mig, at han ikke kan gøre noget, thi Sagen ligger i Udvalg i Landstinget, vil jeg dog dertil sige: Jo, en Konseilspræsident, der har et saa nært — hvad skal jeg kalde det? — Valgslægtskab med de herskende Grupper her i Salen, vilde utvivlsomt kunne paavirke et Udvalg, saaledes at han fik denne Sag fremmet. Paa dette Grundlovsændringsforslag staa ogsaa, at der skal tilstaa Kvinder Valgret og Valgbarhed. Jeg har ogsaa set, at den højtærede Konseilspræsident ved forskellige Møder har fremsat udførlige Udtalelser derom og lovet Kvinderne, at han nok skulde skaffe dem politiske Rettigheder. Den højtærede Konseilspræsident bor i et Glashus; han kan være glad ved, at han ikke ogsaa bor i England, thi saa var der ikke en Rude i hans Glashus, der ikke var knust, saa daarligt som han har holdt sine Løfter til de danske Kvinder, hvem han har lovet baade Valgret og Valgbarhed til Folketing og Landsting. Jeg vil altsaa spørge den højtærede Konseilspræsident: Naar kommer det Tidspunkt, da han sætter Kraft ind paa Grundlovsændringsforslaget? Hvis han ikke gør det, synes der at have været et Sammenspil mellem ham og de to Højregrupper her i Salen, som jo ganske sikkert ikke ønske dette Forslag fremmet. Den ærede Formand for de Frikonservatives Gruppe her i Salen sagde tidligt paa Samlingen, at han mente ikke, at der blev Lejlighed til at forhandle dette Grundlovsændringsforslag i denne Samling, fordi man havde saa travlt med de finansielle Forslag, men dette blev modsagt fra Regeringens Side. Alligevel synes det, som om den høje Regering ogsaa i den Henseende er gaaet over til de frikonservative Anskuelse, at den ikke mener, at der er nogen Grund til at arbejde for Grundlovsændringsforslaget, som dog var et stort og vigtigt Programpunkt for Regeringen.

Den anden Sag, som laa Regeringen paa Sinde, var Finansernes Ordning, den Sag, vi arbejde med her, og som ogsaa foreligger i Dag gennem det Finanslovsforslag, som nu er kommet til Forhand-

ling i dette høje Ting. Jeg skal tillade mig at sige nogle Ord derom. Vi have ikke faaet nogen Vejledning i Dag fra den højtærede Finansminister, og jeg beklager, at han i den Henseende har fulgt en Praksis, der er anvendt i de sidste Aar, nemlig at Finansministeren ikke taler først ved Finanslovens Forhandling i dette Ting. Vi kunde nok trænge til at faa visse Oplysninger fra den højtærede Finansminister om, hvorledes han nu ser paa Sagerne, efter at Folketinget har behandlet Finansloven til Ende. Jeg har for saa vidt al Tillid til den højtærede Finansministers Oplysninger. Jeg sammenstiller ham ikke med den machiavellistiske Handelsminister, som i Folketinget har udtalt, at han har *een* privat Mening om Sagerne og *een* offentlig Mening, som falder sammen med Flertallets. Jeg sammenstiller ham endnu mindre med Justitsministeren, som har tilbragt denne Samling i en permanent Tilstand, hvor han har undskyldt sig og derigennem anklaget sig selv, og overfor hvem 3 Partier i Folketinget, Højre, Socialdemokraterne og det radikale Venstre, have erklæret, at hans Ord ikke stod til Troende, noget, som det vilde være ganske umuligt nogen Sinde at sige overfor den højtærede Finansminister. Hans Oplysninger vil jeg altid stole paa, naar han giver dem, og jeg kan forstaa dem. Her foreligger nu et Finanslovsforslag, paa hvilket der er et Underskud paa 13 Mill. Kr. Det var jo mindre ved Forelæggelsen, og den Gang vilde altsaa den højtærede Finansminister ved sine Skatteforslag tilvejebringe Balance. Man kunde da have ønsket, at han havde sagt noget om, hvorledes Sagen nu stiller sig, efter at de 11 Mill. Kr.s Underskud er vokset til 13 Millioner.

Jeg vil gerne se baade paa Indtægts- og Udgiftssiden af dette Finanslovsforslag. Hvad Indtægtssiden angaar, er der først de almindelige Indtægter, der fremkomme ved saadanne Poster som Toldafgifterne, Jernbaneindtægterne o. s. v. Paa disse Omraader venter man fra alle Sider, ogsaa fra den højtærede Finansministers, saaledes som han har udtalt sig i Folketinget, at der vil komme en forøget Indtægt; hvor meget, er det naturligvis vanskeligt at sige, men naar man tager baade Toldindtægter, Statsbaneindtægter og Indtægter af Postvæsenet og endvidere tager Hensyn til, at der sidder en Kommission, som arbejder med hele Jernbanevæsenets Administration, og af hvis Arbejde man venter sig forøget Indtægt, er det rimeligt